

Ch. Navis: SPLNILI HITLERŮV SEN O VELKÉ PROTIRUSKÉ EVROPĚ

- CZ24 News | 21. března 2023

EU: U příležitosti obnovení pořádku na Ukrajině Čtvrtá říše bez komplexů uznává, že vede válku s Ruskem. Německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková 25. ledna dala jasně najevo, že Německo je ve válce s Ruskem. Vzhledem k tomu, že ostatní západní lídři prohlašují, že nejsou válčící stranou, většina mainstreamových médií dostala příkaz umlčet tato agresivní slova Baerbockové.

Ale Jevgenij Satanovskij k tomu poznamenal:

„Německé tanky s kříži na pancíři znovu překročí Ukrajinu a zaútočí na ruské vojáky. Něco mi to připomíná (...) a pro mě je to signál, že Bundestag by už prostě neměl existovat. Pojďme to zbourat, udělejme z toho mírně radioaktivní oblast.“

Není náhodou, že NATO přeškolovalo vysoce postavené nacisty

Mezi nejznámější patří generál Hans Speidel, vrchní velitel německých okupačních vojsk ve Francii, důstojník se vzácnou schopností eliminovat odboj ve 40. letech 20. století.

Spolkové Německo ho vrátilo na vrchol se zachováním jeho hodnosti pod záminkou, že se údajně účastnil pokusu o atentát na Hitlera. Ale co je velmi zvláštní, až kuriózní – když byli všichni podezřelí odstraněni, führer se spokojil s tím, že Speidela mírně napomenul.

Následně se Speidel stal v letech 1957 až 1963 velitelem sil NATO **ve střední Evropě**.

Jeho nástupce, generál Adolf Heusinger, byl v roce 1941 jedním z organizátorů invaze do SSSR. Plánem Blitzkrieg bylo v počáteční fázi nejprve odstranit 30 milionů slovanských „podlidí“.

Záměr, na který dnešní eurokraté vzpomínají, jen mezi sebou, s jistou nostalgií.

V roce 1942 se gestapo a SS na východě dostaly pod velení Heusingera, který pak přesto tvrdil, že o masakrech nic nevěděl. Pachatelé podlých zločinů budou následně odsouzeni Mezinárodním vojenským tribunálem za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti a oběšení.

Heusinger, „zapomenutý“ Spojenci, kteří ho odmítli vydat SSSR, obsadil nejvyšší místo ve vojenské hierarchii Spolkového Německa. Ovšem jen do té doby, než se v roce 1963 ve Washingtonu stal se souhlasem všech členských zemí nejvyšším šéfem NATO.

Vzhledem k tomu, že je nemyslitelné, že by lovci nacistů ignorovali životopisy těchto jedinců, člověk se ptá, co jim Američané nabídli na oplátku za to, že odvrátí zrak a budou se dívat jinam.

Les Boches (Němci pejorativně – skopčáci, pozn. red.) **už nezdraví nataženou paží, ale v jejich myslech je to stále Sieg Heil!**

Válečný štváč, agresivní, arogantní, nepoddajný. Jen blázni mohli věřit propagandě, která vychvalovala francouzsko-německé přátelství.

Od dob Führera se v jejich mentalitě nic nezměnilo. Vysoce postavení nacističtí pohlaváři zastávali významné funkce v institucích Eurokracie. A ti, kteří přišli po nich, stále sní o pomstě za porážku z roku 1945. O tom, že rozdrtí Rusy a připraví je o jejich pohádkové přírodní zdroje.

Nesmíme zapomenout, že eurokracii vyzdvihli bývalý důstojník SS [Walter Hallstein](#) a spolubojovník [Robert Schuman](#), který byl Pétainovým ministrem.

Oba byli odsouzeni za svou minulost a byli rychle omilostněni, pokud ještě mohli posloužit.

Hallstein se narodil v roce 1901, hubený, ubohý, nereprezentující „rasu pánů“, byl teoretik rasismu, spoluautor prvních protižidovských zákonů. Pak se stal v letech 1958 až 1967 prvním prezidentem tzv. sjednocené Evropy.

Díky kompromitujícím materiálům, které získaly, měly USA neodolatelný nátlakový prostředek, aby jim kroutily rukama (a přitom zůstaly zdvořilé).

Stejně jako tomu bylo v případě [kancléřů s těžkou nacistickou minulostí](#), kteří vystřídali Adenauera, spíše průměrnou postavu, ale byl to jediný reprezentativní Boche, kterého našli.

Antihitlerovský. Ale ne nutně antisemitský. A protože pochybovali o jeho dobrých úmyslech, 27. března 1952 členové Irgun (*doslova «Organizace»; «Národní vojenská organizace v zemi izraelské», pozn.red.) se [pokusili stáhnout z něj kůži](#).*

Podvod francouzsko-německého přátelství

Poté, co Angličané odvolali Adenauera z funkce vrchního starosty Kolína, protože ho považovali za nekompetentního, byl v roce 1949 Američany dosazen do čela kancléřství. Nudný státní úředník narozený v roce 1876 a druhořadý politik, pracoval všude kromě u stolu Adolfa, kterého právem považoval za nevzdělaného duševně nemocného pacienta.

Adenauer je loutka Bílého domu a CIA. Bylo mu 73 let, když se dostal k moci a téměř 88, když ji opustil. Jako před ním Pétain (*Pétain v roce 1940 podepsal s Německem ponižující příměří a tím předal nacistům přímou kontrolu na severu a západě Francie včetně Paříže, a celého pobřeží s Atlantikem, pozn.red.*).

Nebudu pomlouvat staré dědky. Ale upřímně, musíme uznat, že i když jsme dobře zachovali, dokonce i v dobrém zdraví, i když nejsme senilní jako Biden, už nemáme stejný intelektuální potenciál jako dříve. Ani stejnou dynamiku. Ani stejnou odolnost vůči stresu.

Atlantista po konečky prstů (neměl příliš na výběr) bude donekonečna vodit za nos naivní Francouze, kteří věří ve smíření. Nereálné a nemožné. Ledaže by souhlasili s tím, že budou **“Untermenschen”** (podčlověk) ve službách germánských pánů... Stejná rétorika jako v případě mohamedánů. Opravdu chtějí uzavřít mír pod podmínkou, že jsme jejich dhimmi.

(Dhimmi – “lidé úmluvy” – souhrnný název nemuslimského obyvatelstva na území států, vytvořených nebo dobytých muslimy, kde byl právní systém založen na právu šaría. Dhimmi je ten, kdo souhlasí s tím, že bude žít podle šaría (islámského práva) a zřekne se jakékoli politické moci. Dhimmi často neměli právo vlastnit zbraně, zastávat veřejné funkce, sloužit v armádě, svědčit u soudu, jezdit na koni nebo se oženit s osobou muslimského vyznání. Dhimmi byli povinni uznat nerozdělenou dominanci islámu ve všech sférách společnosti a platit daň (džizja). **Džizja** je ochranná daň pro nemuslimy žijící v islámském režimu, která potvrzuje jejich právní status. Platba džizji poskytuje nemuslimům nedotknutelnost jejich životů a majetku. Placení Džizji je symbolem ponížení a podrobení, protože Dhimmi nejsou považováni za občany islámského státu, ačkoli jsou ve většině

případů původním obyvatelstvem země dobyté muslimy, pozn.red.).

Adenauerovými nástupci byli bývalí nacisté ve službách CIA

Na konci války OSS (*Office of Strategic Services*), předchůdce CIA, nemohla ignorovat jejich rodokmen. Ale v roce 1963, kdy Konrad definitivně odejde do důchodu, nastal čas odpustit nacistickým hierarchům, kteří „zázračně“ unikli ze šibenice.

Tito lidé jsou větší „zvířata“ než odejitý stařík a nechtějí, aby byla odhalena jejich minulost. Protože mají představovat „nové Německo“ očištěné od miasmat (z *řeckého miasma* – znečištění, špína, pozn.red.) minulých let. Kteří «projevili» lítost a s falešnou upřímností požádali o odpuštění za své zločiny.

Ludwig Erhard, druhý německý kancléř, byl v letech 1943 až 1945 asistentem generála SS **Otto Olhendorfa**, říšského státního tajemníka pro hospodářské záležitosti a jako takový byl odpovědný za deportace statisíců nuceně nasazených v továrnách na smrt.

Olhendorf bude v roce 1951 oběšen za to, že v letech 1941-1942 zorganizoval na Ukrajině desítky tisíc hromadných poprav civilistů. S pomocí ukronacistů Stepana Bandery, kteří označili za cíle Židy a komunisty.

A ten dobrý pan Erhard, který nosil generálovu brašnu, si jeho klobouk nasadit nechtěl. Je pochopitelné, že před propuknutím skandálu, kdy se jeho rivalům v politice vrátila paměť, raději v tichosti odešel.

Jeho nástupce **Kurt Georg Kiesinger**, kancléř v letech 1967 až 1971, měl také kostlivce ve skříni... Od roku 1933 aktivní člen nacistické strany, byl následně zástupcem Goebbelse v roli ředitele rozhlasové propagandy... Dokonce přijel do Francie „agitovat“ ve prospěch kolaborantů, stanic jako Radio Cité, Radio Monte Carlo nebo Radio Andorra.

I on, stejně jako všechny podružné osoby, které Američané považují za „obnovitelné a použitelné“, bude po krátkém pobytu ve vězení propuštěn a nikdy nebude souzen.

Ale veškerá tato shovívavost nebyla zadarmo

Všechny případy byly ve Washingtonu v archivech denacifikačních procesů. Důkazy a svědectví se nikam neztratily.

Když bylo nutné splatit své dluhy vyděračům, Ehrard v roce 1965 vstoupí do sporu s Francií, který vyhrál de Gaulle po šesti měsících „prázdné židle“ v evropských institucích ohledně plánu Hallsteina.

Tento plán pojmenovaný po prezidentovi **EHS**, bývalém nacistickém důstojníkovi, stanovil, že rozhodnutí Společenství budou od nynějška přijímána většinou hlasů a již ne jednomyslně. Americký požadavek na izolaci Francie.

Pokud jde o Kiesingera, na žádost Washingtonu předloží 17. října 1967 Evropskému parlamentu k hlasování návrh odsuzující evropskou politiku Francie a její rozhodnutí opustit společné velení NATO.

Návrh, který proti své zemi vypracoval zrádce Jean Monnet, mezinárodní bankéř, kterému Kiesinger bude naoko blahopřát k jeho nízkosti. Symbolický obrázek později upravený pro legendu o francouzsko-německém přátelství.

Finančník Monet byl kontroverzní postavou, jejíž temná role a dvojí hra ve 40. letech nebyla nikdy zcela objasněna. Proto byl Rooseveltem v roce 1943 vyslán do Alžíru na podporu generála Girauda, rivala de Gaulla, převzal francouzskou administrativu a choval se jako prokonzul amerického impéria.

Přátelé, kteří vám chtějí jen ublížit

22. ledna 1963 podepsali de Gaulle a Adenauer Elysejskou smlouvu. Symbolický akt, který má uhasit poslední uhlíky války. Jaký význam tomu ale máme přikládat, když víme, že Němci jsou nejen nejspolehlivějším spojencem Američanů, ale také jejich trojským koněm v Evropě.

Smlouva připravuje budoucí nadnárodní Evropu, kterou s podporou Washingtonu postaví finančník Jean Monnet a kolaborant Robert Schuman. Ale také s požehnáním papeže Pia XII., který se zdráhal Hitlera odsoudit. A pak využil svého vlivu na křesťanské diktátory Latinské Ameriky, aby podpořil a usnadnil exfiltraci těch nejkompromitovanějších nacistů.

Tento papež, který si myslel, že se vrátil do středověku, kdy byl Vatikán chráněncem králů, publikoval v *L'Osservatore romano*, oficiálním orgánu papežství, článek nařizující francouzským katolíkům, aby nehlasovali pro RPF generála de Gaulla v parlamentních volbách v roce 1951 a ani později.

De Gaulle byl pro tyto eurokraty mužem, který si zasloužil smrt, měl být zabit, protože se v roce 1950 postavil proti ESUO (Evropské společenství uhlí a oceli) a v roce 1954 způsobil selhání EDC (Evropské obranné společenství).

Boches nikdy nebyli našimi přáteli, vždy spřádali plány, jak nám ublížit, když nás nemohli vojensky rozdrtit.

A dnes více než včera, kdy von der Leyenová nemá demokratickou legitimitu (Adolf měl alespoň tolik slušnosti, aby byl zvolen!).

Boches si stále myslí, že jsou lepší než my a že nekonečně převyšují Slovary, i když jejich země selhává a stala se tureckou provincií, kde Erdoğan zasahuje do voleb, vybírá daně, otevírá mešity s minarety a reproduktory pro svolání k modlitbám, vyvíjí tlak na administrativu a spravedlnost, aby jeho souvěrci těžili z preferenčního zacházení, zabíjí své odpůrce a kritizuje Evropany a vyhrožuje, že nechá projít všechny migranty shromážděné na hranicích.

AUTOR: Christian Navis

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24